

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2027; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 597).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. Johan Laurson): Det har taget en lille Smule Tid for Udvalget at faa denne lille Betænkning afgivet og faa Sagen frem til anden Behandling, og dette synes maaske lidt underligt for adskillige Medlemmer, da det er et ganske usammen-sat Lovforslag, saa det kunde synes, at der ikke var nogen Grund til at overveje det saa længe. At det imidlertid har taget saa lang Tid, skyldes den Omstændighed, at Resultatet af den Afstemning blandt Menighedsraadene, som efter Fællesudvalgets Opfordring fandt Sted sidste Foraar, skulde bearbejdes, for at vi kunde faa en Oversigt over Resultatet deraf.

Sagen i sig selv er overmaade simpel, og der har da ogsaa i Udvalget været fuldkommen Enighed om det, som er det væsentlige i Lovforslaget: at Kvinder og Mænd under samme Betingelser skal have lige Adgang til alle ved Lov bestemte Tjenestillinger og Hverv under Stat og Kommune. Den eneste Meningsafvigelse, der har været, er i Spørgsmaalet om Adgang til saadanne Embeder, hvortil der kræves kirkelig Ordination eller Præstevieelse, og der har i Udvalget været udfoldet forskellige Bestræbelser for at naa frem til en fuldkommen Enighed. Jeg har selv været med i disse Bestræbelser og tilladt mig at tilbyde i Udvalget det Ændringsforslag, jeg stillede i Fjor, om, at Kvinders Ansættelse i Embeder og Stillinger, hvortil kræves kirkelig Ordination, kun kan finde Sted, naar en af Landets Biskopper er villig til at foretage Ordinationen, og vedkommende Kandidat derhos er indstillet af et Flertal i det paagældende Menighedsraad. Jeg havde nemlig tænkt mig, at det kunde være muligt nu at samles om etsaadant Ændringsforslag, men dette har vist sig ikke at være Tilfældet. Man har fra Mindretallets Side holdt fast paa Stillingen fra sidst, og det er Grunden til, at Ændringsforslaget ikke er blevet stillet. Man har naturligvis fra anden Side bestræbt sig for at faa Flertallet til at gaa med til Forslaget,

saadan som det blev vedtaget sidste Gang, men ogsaa disse Bestræbelser er mislykkedes.

Mit Tilbud om at stille mit Ændringsforslag fra i Fjor mente jeg ogsaa havde Støtte i den stedfundne Menighedsraadsafstemning, for der er jo en kendelig Vækst i Stemmerne Tal fra Spørgsmaal 1 til Spørgsmaal 3, idet der paa Spørgsmaal 1 kun er afgivet 796 Ja, men paa Spørgsmaal 3 — hvor Nej betyder det samme som Ja i Spørgsmaal 1 — er der afgivet 1926 Nej. Jeg mener, det betegner, at der er noget af en Vækst i Udviklingen fremad mod, at den Dag vil komme, da Kvinder ogsaa faar Adgang til saadanne Embeder. Hvordan man nu end vil se paa denne Afstemning — og Betydningen af den vil sikkert blive vurderet meget forskelligt fra de forskellige Sider —, tror jeg, det maa erkendes, at det ikke vilde stemme godt med Lovgivningsmagtens sædvanlige Forhold til den kirkelige Lovgivning, hvis man nu til Trods for denne Afstemning vilde bryde overtvært og med et Magtsprog paatvinge Folkekirken en Udvikling, som Menighedsraadene har taget denne Stilling til. Jeg tror, Lovgivningsmagten er i den bedste Overensstemmelse med hele sin historiske Fortid ved, saadan som Flertallet foreslaar det, at afvente Udviklingens Gang og Livets Vækst og saa se, hvordan dette Spørgsmaal i de kommende Dage kan løses. Det er det, der sigtes til, naar der i Udvalgsbetænkningen siges, at Flertallet haaber, at det til den Tid, nemlig naar Spørgsmaalet banker praktisk paa, vil lykkes den lovgivende Magt at finde en Løsning af dette særlige Spørgsmaal, en Løsning, som kan blive til Gavn for Folkekirken og, jeg vil tilføje, samtidig ogsaa til Gavn for Folket selv. Det turde være, at til den Tid vil den Løsning komme, som Kvinderne vilde være bedst tjente med. Jeg tror nemlig ikke, at Kvinderne vilde være ret vel tjente med, at dette Spørgsmaal løses i Øjeblikket brat og med et Magtsprog, fordi det muligvis kunde føre til, at den Begyndelse, der da blev gjort, kunde møde en saadan Modstand og blive Genstand for en saadan Strid, at det i Virkeligheden vilde komme til at hemme den jævne Udvikling, som forhaabentlig vil komme, naar Spørgsmaalet modnes, og vi afventer, at Tiden paa ny lægger denne Sag paa Lovgivningsmagtens Bord.

Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale Forslaget uforandret til Vedta-